

İşte Hayatım 2 Böl

– CEM SULTAN · 14 Şubat 2013

Belki de sokakta oynuyorken sen,
Yalnız ve küçüktüm,Erzurum'da ben...
Baba yooook! Anadan çok uzaklarda !.
Eksi otuzbeşte,ya da kırklarda...
İçime çaktığım buz gibi soğuk...
Bu yüzden sesimiz çıkardı boğuk...
Dayandım,ne olsa,kaynardı kanım,
Sen yoktun,bitanem,güzelim,canım..
Sağlık sebebiyle ayrıldım ordan..
TRABZON yemyeşil,eser yok kardan...
Hayranlıkla donup kalıyor biran,
KABAKTEPE'sinden bakınca insan..
Deniz,tıpkı gümüş tepsi misali,
Bu güzelliklerin yoktur bir eşi..
SOĞUKSU tepesi,görmeğe değer,
Sevdalanırdın bir görseydin eğer...
Çamlık tepesine ordan geçerdik,
Kisarna suyunu tasla içerdik..
ATAMIZIN KÖŞKÜ,bir şaheserdir..
Görülme gereken engüzel yerdir..
Şehzade Yavuz'un sultan annesi,
ATAPARK içinde durur türbesi..
Otobüsle çıkıp,şöyle gezerdik,
HAMSİKÖY'de balık ve sütlaç yerdik...
İnişte ,MAÇKA'da verirdik mola,
Bisikletle devam ederdik yola...
ZİGANA GEÇİDİ,kışın bir belâ!..
Kartallar yuvası gibi SÜMELA!..
Geçit yol verince, CENNET misali,,
Yemyeşil çamların yoktur emsali..
Ellili yıllarda öğretmen oldum...
BOLU'ya giderken,gurur doluydum...
DÜZCE'de ,lokalde yemek verildi,
"Sen de konuş.!" diye ısrar edildi...
Yeni tanışmıştık,eh,olur, dedim,

Kalkıp,irticalen şöyle söyledim :
(Gelmişim,işte BOLU'm,talihim,hayat yolum;
Yâr'i sarmadan kolum,indim şirin Düzce'ye...
Yâr ayrı,işim ayrı..Yâr'in yok zaten hayrı..
Vazifem daha ayrı..İndim şirin Düzce'ye...)
Şerefime herkes alkışa durdu,
Masada heyecan taaa dibe vurdu!..
Düzce,GÜMÜŞOVA,eşsiz bir yer'di..
Orada çalışmak mutluluk verdi..
BİRBİRİNDEN GÜZEL ABHAZ KIZLARI!..
Gözleri masmavi,saçları sarı...
Bakmadım onların güzelliğine,
Ne tombul,ne zayıf,ne incesine...
KIŞLA,ÖRENKÖY'de annem de vardı..
Evlendirmek için pek heceskârdı...
Mürüvvetrimi hep görmek isterdi,
" Ben ölmeden,nolur,evlensen.." derdi...
Evlenmek olur mu,öyle rastgele?..
Vatan görevimi yapayım hele,
".Hadi,öyle ise,git te yap sen de..
Hastayım,yaşlıyım,zaman yok bende!..
Diyerek durmadan ısrar ederdi..
Askerliğime hemen o karar verdi...
Kıyamayıp,gittim,hoş olsun diye...
Zavallı anacım üzölsün niye?..
Atış okulunda POLATLI'daydım...
Yedek sunaylıkta ben AĞRI'daydım...
DOĞUBEYAZIT'ta karargahtaydım...
İşim ağırdı da,biraz zordaydım...
Dar potinden tırnaklarım batmıştı!..
Sıkıntım üstüne acı katmıştı...
Üsteğmen bir doktor,söktü revirde...
Uyuşturmak yoktu eski devirde...
At üstünde apandisit patladı,
Ameliyat zordu,acım katladı!
" Hadi artık evine git!" dediler,
Tebdil hava verip-terhis ettiler...
Ondansonrasında ANKARA'daydım..
Arada-sırada,barda-sazdaydım...

BİR DOSTUN EVİNDE TANIDIM SENİ...
YILDIRIM ÇARPMIŞA DÖNDÜRDÜN BENİ!!..
AŞIK OLDUM SANA..SENİ ÇOK SEVDİM..
Anneme anlattım,övdüm,methettim..
ANACIM,GÖRÜNCE HAYRAN KALMIŞTI..
Seni pek beğenmiş,pek hoşlanmıştı..
"Kaçırma bu kızı!.Evlen!.." demişti..
Anam bilmezdi ki,çarpılmışım ben!!..
Tutuşmuş yüreğim ,yanıyor zaten!..
İnci dişlerini gördüğüm o an...
İNAN Kİ HAYATIM OLMUŞTU DUMAN!!..
SAÇININ TOPUZU MESTETMİŞ BENİ!..
YILDIRIM AŞKIYLA SEVMİŞİM SENİ!..
Nereden bilsin ki zavallı anam?..
Oğulcuğu yanmış!.Bırak ki yanam!..
Masum bakışının esiri oldum,
Vermezlerse!?! diye sararıp-soldum..
ALLAHIN İZİNİYLE bir yuva kurduk...
Oradan-oraya gezindik-durduk...
Gittiğim her yerde artık sen vardın,
HERZAMAN,HERYERDE,HEP YANIMDAYDIN...
Seninle yaşadık,ondan sonra hep,
Hayatı sevmeme sen oldun sebep...
Elliyıl,her yerde,hep beraberiz...
MEVLA'ya birlikte şükür ederiz...
".Nasıl anlatayım size SİVAS'ı..?" "
Tezektir yapısıtur sıvası..."
SİVAS günlerimiz sürdü iki yıl,
HAYLİ DE SIKINTI ÇEKTİK MUTTASIL... Mehmet Cemalettin Bayhan-